

Şefaât Haktır

Âhirette, günahı olan müminlerin günahlarının affedilmesi, günahı olmayanların da daha büyük derecelere erişmeleri için Peygamberlerle, sâlih kulların Allahü teâlâya yalvarmalarıdır. Kıyâmet günü önce peygamberler, sonra sâlih kullar yâni Evliyâ, Allahü teâlânın izniyle, günâhı çok olan müminlere şefâat edecektir. Peygamberimiz buyurdu ki: “Ümmetimden büyük günahları olanlara şefâat edeceğim.”

Şefâat haktır. Tövbesiz ölen müminlerin küçük ve büyük günahlarının affedilmesi için, Peygamberler, velîler, sâlihler ve melekler ve Allahü teâlânın izin verdiği kimseler, şefâat edecek ve kabûl edilecektir.

Mahşerde, şefâat beş türlüdür:

Birincisi, kıyâmet günü, mahşer yerinde kalabalıktan, çok uzun beklemekten usanan günahkârlar, feryat ederek, hesabın bir an önce yapılmasını isteyeceklerdir. Bunun için şefâat olunacaktır.

İkincisi, suâlin ve hesâbın kolay ve çabuk olması için şefâat edilecektir.

Üçüncüsü, günahı olan müminlerin, Sırat'tan Cehennem'e düşmemeleri, Cehennem azâbından korunmaları için şefâat olunacaktır.

Dördüncüsü, günahı çok olan müminleri Cehennemden çıkarmak için şefâat olunacaktır.

Beşincisi, Cennet'te sayısız nîmetler olacak ve sonsuz kalınacak ise de, sekiz derecesi vardır.

Herkesin derecesi, makâmı, îmânının ve amellerinin miktarınca olacaktır. Cennet'tekilerin derecelerinin yükselmeleri için de şefâat olunacaktır.

Kur'ân-ı kerîmde birçok âyet-i kerîmeler, şefâat etmek için, müminlere yardım etmek için izin verileceğini, kâfirlere ise şefâat edilmeyeceğini bildirmektedir. Şefâati bildiren âyet-i kerîmelerde meâlen buyruldu ki:

(O gün) şefâat hakkına, ancak tevhid ve ameli sâlihle Allah tarafından ahd (söz ve izin) almış olanlar mâlik olacaklardır. (Meryem sûresi: 87)

O gün kimsenin şefâatı fayda vermez. Meğer ki, Allahü teâlânın kendisine şefâat etmeye izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu bir kimse olsun! (Tâhâ sûresi: 109)

Allahü teâlâ, onların yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. Onlar, ancak Allahü teâlânın rızasına ermiş (veya onlar için şefâat etmelerine râzı olduğu) kimselerden başkasına şefâat edemezler.

Allahü teâlânın korkusundan titrerler. (Enbiyâ sûresi: 28)

Âhirette peygamberler, melekler ve müminler, dostlarına şefâat ederlerken, müşrikler derler ki:

Bugün, bizim ne bir şefâatçımız ve ne de candan bir dostumuz var! (Şuarâ sûresi: 100-101)

Kureyş kafirleri, putların kendilerine şefâat edeceklerini söylüyor. Onlara söyle ki: Allahü teâlânın izni olmadan hiçbir kimse şefâat edemez. (Zümer sûresi: 43)

Şefâat etmesine izin verilenler, kâfirlere şefâat ederlerse, şefâatları onlara fayda vermez.

(Müddessir sûresi: 48)

Allahü teâlâ, şefâat edene ve şefâat olunana izin vermedikçe, O'nun yanında hiçbir şefâatın

faýdası olmaz. (Sebe' sûresi: 23)

Kıyâmet günü, iyilerin günahlı olan Müslümanlara şefâat edeceklerini bildiren hadîs-i şerîfler pekçoktur. Resûlullah sallallahü aleyhi ve sellemin çeşit çeşit şefâat edeceğini bildiren nice hadîs-i şerîfler vardır. Peygamber efendimiz buyurdular ki:

Kıyâmet günü, en önce ben şefâat edeceğim.

Kıyâmet günü, mezardan önce çıkan ben olacağım ve en önce şefâat eden ben olacağım.

Şefâatıma inanmayan, ona kavuşamaz.

Ümmetimden Ehl-i beytimi sevenlere şefâat edeceğim.

Eshâbıma dil uzatanlardan başka, herkese şefâat edebilirim.

Sünnetimi elinden kaçırın kimseye şefâatım haram oldu. Burada sünnet, İslâmiyet demektir. Yâni doğuşta mâlik olduğu îmânını bırakana, Müslüman olmayana şefâat etmem buyruldu.

Kabrime ziyâret eden kimseye şefâat etmek bana vâcib oldu.

Kabrime ziyâret edenin şefâatçısıyım.

Hardal tânesi kadar, (yâni zerre kadar veya çok az) îmânı olan kimseye şefâat ederim.

Kaynak: Yeni Rehber Ansiklopedisi